

parti jo gøre op med sig selv: Når vi får nøjagtig den samme miljøgevinst, hvad vil så være mest interessant? Man kan jo løfte værdierne højt og løfte fanen højt, men spørgsmålet er, om man kan nå jorden.

(Kort bemærkning).

Jørn Dohrmann (DF):

Jeg vil godt spørge hr. Mogens Nørgård Pedersen helt konkret: Vil man overhovedet ikke være med til at reducere i udlandet, og hvad er forskellen? Hvis der slipper 1 t CO₂ ud i Danmark og 1 t CO₂ ud i Rusland, hvad er så forskellen på de to gange 1 t CO₂?

Det, det gælder om, er at få mest mulig reduktion af CO₂. At vi også kan gøre det lidt billigere, er da samfundsmæssigt kun godt, men globalt set gælder det altså om at få reduceret med nogle ton og ikke bare have nogle store, flotte mål, som man egentlig på forhånd ved at man aldrig kan realisere. Det er bedre at sætte sig nogle mål, man kan realisere, og jeg er spændt på at høre, hvad forskellen er: Hvordan kan man kende forskel på, om det er en dansk ton, eller om det er en russisk ton?

(Kort bemærkning).

Mogens Nørgård Pedersen (KRF):

Først til hr. Jørn Dohrmann: Det er klart, som debatten op til flere gange i løbet af eftermiddagen og her hen over aftenen også har givet udtryk for, at man kan ikke kende forskel på de udledte ton. Det er helt rigtigt, og vi er i princippet også ligeglade med, hvor reduktionen sker. Men det, vi bare ikke vil være med til, er, at vi køber os af lad andre steder, for så er vi med til at hindre udviklingen i at tænke nyt og tænke CO₂-reduktion i landet, hvor vi bor, og vi er alvorligt bange for, at det er med til at hindre både forskning og udvikling i noget, der er mere miljøvenligt.

Kl. 20.20

Med hensyn til, hvad vi skal bruge pengene til: Ja, det er da rigtigt, at vi altid kan stille spørgsmål: Skal vi bruge dem til barselorlov, skal vi bruge dem til hjemmehjælp, eller skal vi bruge dem til 2.000 pc'er? Men det er vigtigt for os, at både de, der er på barselorlov, de, der er hjemmehjælpere, og de, der skal slæbe rundt på de her 2.000 pc'er, også kan trække vejret, mens de gør det. Derfor prioriterer vi miljøet meget højt, men det er klart, at vi kun kan bruge pengene én gang, og derfor må vi altid prioritere.

(Kort bemærkning).

Helga Moos (V):

Vi kan kun bruge pengene én gang, men så får vi altså mest ud af at bruge dem uden for landets grænser, og det undrer mig, at der ikke er mere økonomisk snusfornuft i Kristeligt Folkeparti. Der må være sket noget nyt med det parti.

At skrotte nye, velfungerende elproduktionsanlæg i Danmark, når de ikke engang er afskrevet, er da vanvid, når vi har nogle gamle, forurenede elproduktionsanlæg og industrianlæg stående rundtomkring i Østeuropa. Jeg undrer mig over, at der ikke er en større forståelse for, at pengene gør mere gavn uden for landets grænser. Hvad er der sket med Kristeligt Folkeparti?

(Kort bemærkning).

Søren Gade (V):

Det glæder mig at høre, at hr. Mogens Nørgård Pedersen trods alt anerkender, at CO₂-problestillingen er et globalt problem, men jeg er skuffet over at høre, at hr. Mogens Nørgård Pedersen ikke vil være med til at overføre ny teknologi til de lande, som slås med store problemer i deres industrier i dag.

Det er jo således, at ved at købe en kvote i et knap så veludviklet land og overføre ny teknologi sætter vi de lande i stand til på sigt at klare nogle af deres problemstillinger. Det er jo også sådan, at skulle de senere få behov for at øge deres CO₂-udslip, er de jo netop også nødt til at gøre noget ved deres miljø eller se, om de kan få mere ud af at købe en kvote i et andet land. Jeg vil gerne høre, om det virkelig er rigtigt, at Dansk Folkeparti ikke vil være med til teknologioverførsel ved hjælp af det, vi kalder Joint Implementation, og som ligger i regeringens klimapoplæg.

(Kort bemærkning).

Ulrik Kragh (V):

Det var jo rart at høre, at Kristeligt Folkeparti erkender, at der er behov for at prioritere, og det var også rart at høre, at Kristeligt Folkeparti godt kunne tænke sig nogle andre ting og derfor også anerkendte behovet for at prioritere.

Men så hoppede kæden af, da man sagde: Så skal der også være ren luft at indånde. Ja, selvfølgelig skal der det, og det er lige netop det, der er humlen i det hele. Vi får mulighed for at spare samfundet for 3 mia. kr. med de mekanismer, hvis det er sådan, at vi vælger at bruge investeringerne i udlandet i stedet for i Danmark. Man kan altså ikke sige, at det kun er et spørgsmål.